

Stjerner; paa Hjelmen to Vinger enten vekselvis tværdelte af rødt og Sølv eller to Gange tværdelte, henholdsvis af blaåt, Sølv og rødt og rødt, Sølv og blaåt. Vaabenet er senere antaget af Medlemmer af den danske Gren.

Den faste Regel, der foreskriver, at Metal og Farve skal veksle, er altsaa ikke overholdt i Skjoldet. Det vilde derfor være heraldisk korrekt, om Farverne forandredes, f. Eks. saaledes, at Skjoldet tværdeles af Sølv og blaåt, hvilke Farver da kunde gaa igen paa Hjelmen. Vaabenet er her forsøgsvis skraveret med disse sidste Farver.

P. B. G.

Et mecklenborgsk Signet. Af Poul Bredo Grandjean.

Hos en mindre københavnsk Antikvitetshandler erhvervede den, der skriver disse Linier, for kort Tid siden et Seglstempel, om hvis Ægthed man, efter Museumsdirektør, Dr. phil. Mackeprangs velvillige Udtalelse, ikke kunde være i Tvivl. Stemplet, der er af Bronze, med den sædvanlige, svagt ophøjede Kam og Øsken paa Bagsiden, maa være udført før 1302, i Fald nedenfor anførte Formodning er rigtig. Et Aftryk i naturlig Størrelse gengives her. Der er benyttet hvidt Lak og svættet Stempel. — Omskriften lyder: S' CÖRADI MILITIS ET IHIS DE PAR, opløst: sigillum Conradi militis et inhabitantis de Parum. Det trediesidste Ord er opløst efter Rigsarkivarens Forslag. Hr. Conrad førte, som det ses, en liggende Lillie i sit Skjold.

I et af Biskop Herman af Schwerin udstedt Brev, dateret Butzowe (Bützow) 29. Juni 1264, nævnes blandt Vidnerne dominus Conradus de Parim strenuus famulus¹⁾; i et andet, udstedt af Biskoppen 17. Aug. 1280, opføres Conradus de Pare m, der blot betegnes laicus²⁾. Et tredje Brev, udstedt af Biskop Gottfried af Schwerin og Domkapitlet sammesteds, dateret Butsowe 10. Marts 1302, nævner Conradus de Pare m, miles³⁾. Der er vel al Grund til at tro, at vi her har Stemplets Ejer for os.

¹⁾ Mecklenb. Urk.buch II Nr. 1017.

²⁾ Ssts. Nr. 1547.

³⁾ V Nr. 2789.

Et halvt Aarhundrede senere — 17. Juli 1351 — bortforpagtede Fyrst Nicolai af Werle Hævinger af »Karcheez« til Brødrene C o n - r a d og H a r t v i g, dicti d e P a r y n, famosi ac honesti famuli¹⁾.

Kirkebyen Parum, tæt vest for Güstrow, var fra ældgammel Tid et Stiftslen, efter hvilket de her nævnte Personer og deres Slægt tog Navn. Med H a r t v i g v o n P a r u m uddøde Slægten 1517²⁾. Et andet Parum ligger forøvrigt i Nærheden af Schwerin.

Der kan endelig være Grund til at nævne, at »C l a w e s P a - r e m, olde Clawes Paremes sone«, der 1. Jan. 1395 fraskriver sig Ret til Blankenburg til Fordel for Antoniusordenen, førte et helt andet Vaaben end det her viste, nemlig et delt Skjold, hvis første Felt er fire Gange skraadelt fra Venstre, medens andet viser en ned-advendt Vinge (»en halber geschlossener Flug«³⁾).

¹⁾ XIII Nr. 7493.

²⁾ Schlie: Mecklenb. Denkmäler IV, 282 ff. og Jahrb. des Vereins f. mecklenb. Gesch., 47 Aarg., pag. 177 og 221.

³⁾ Urk.buch XXII Nr. 12728.
